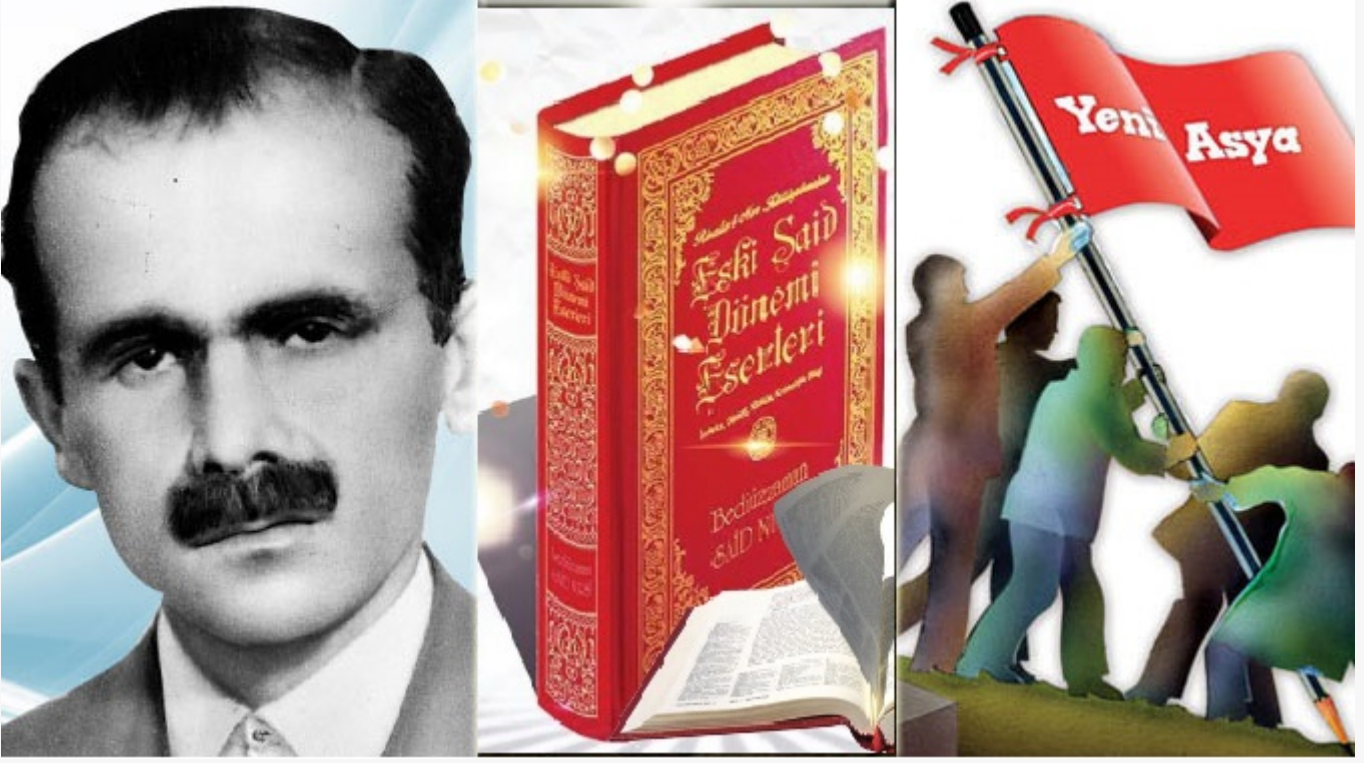

Divan-ı Harb-i Örfî ve gazetelerin yanlış neşriyatı

Üstad Bediüzzaman Said Nursî, gazetelerin neşriyatına karşı, o yanlış neşriyatları reddeden makalesiyle gazete ve gazetecilere üslûp ve âdâp dersi veriyor. Gazetecilerin sözlerinin bir yerlere bağlı, güç ve kuvvet sahibi insanların hatırını gözetken sözler olmaması gerektiğini "Ve onların sözleri, kalb-i umumî-i müşterek-i milletten bîtarafane çıkmalı" (Divan-ı Harb-i Örfî) diyerek belirten Said Nursî, millete dayanan tarafsız bir gazetecilik ve neşriyat dersi veriyor. Kin, nefret ve kışkırtma anlayışı üzerine ilerleyen gazeteciliği eleştiren Said Nursî "şahsî garazları ve fikr-i intikamı uyandırdınız" (Divan-ı Harb-i Örfî) diyerek gazetecileri uyarmaktadır. Hiss-i diyanet ve niyet-i halisanın neşriyatta esas bir düstur olması gerektiğini söyleyen Said Nursî, toplumsal farklılıklar ve değerlerin göz önünde bulundurulması gerektiğini belirtmektedir.

Bir bomba gibi tahrik edici manşetleri sık sık kullanan bazı gazeteler, adeta bir tarafı bir tarafa karşı savaşa teşvik etmektedir. Hak namına konuşanların azalıp, özellikle siyasî taraftarlık ve tarafgirlik adına yapılan gazeteciliğin çoğaldığı bir ortam, büyük bir gerginlik ve karşıtlık oluşturmaktadır.

"Cerbezeli ve mugalâtalı ve ağrâzlı muharrirler" (Divan-ı Harb-i Örfî) ifadesiyle, gazetecilerin yanlış tutumlarına dikkat çekilmektedir. "Fırkaların taraftarane ve garazkârane münakaşatı ve gazetelerin belâğat yerine mübalâğat ve yalan ve ifratperverane keşmekeşlerinin" (Divan-ı Harb-i Örfî) 31 Mart hadisesi gibi ithal ve toplumsal hareketlere sebebiyet verdiği belirtilmektedir. Yine ülkemizde gerçekleşen darbeler ve ihtilâl hareketlerinde gazeteler büyük rol oynamıştı. "Sekiz-dokuz ayda gazetelerin heyecan verici neşriyatıyla" diyen Said Nursî, gerçekleşen olaylarda gazetelerin rolünü nazara vermektedir.

"Gazetelerin aldatmalarıyla meşrû bilerek buradaki görenek ve âdete binaen cereyan-ı umumîye kapılan safdillerin cezası nedir?" (Divan-ı Harb-i Örfî) sorusunu soran Said Nursî, halkı başka mecralara sevk etmede gazetelerin yaptıkları neşriyatın ne derece etkili olduğunu söylemektedir.

İktidar ve büyük sermaye sahiplerine dayanan gazeteler, yaşanan gelişmelere izin verildiği ölçüde deyinebilmekte, kendilerine konan sınırları aşmamakta, hak ve hukuk yerine gazete satış oranını tercih etmektedirler. Bizim ülkemizde bir gazetenin değerli bir yazarı bile, bir anda en değersiz konuma düşürülmekte, gazetesinden—birileri istemediği için—uzaklaştırılmaktadır.--Çokça örnekleri mevcuttur.--Bu hal demokrasimizin bünyesinde yaralar açmaktadır.

“[Said Nursî] ... bedraka-i efkâr [fikirlerin mürşid ve kılavuzu] olmak lâzım gelen gazetecilerin bazılarının bütün fenalıklara bâdî [sebe] ve bütün felâketlerin müvellidi olduklarını görerek, bu derece açık cinayetlere tahammül edemeyerek meyus ve müteessir, vahşetzâr fakat mûnis, vefakâr ve nâmusperver olan dağlarına döndü” (Divan-ı Harb-i Örfî) ifadesi o zaman ki gazetelerin vaziyetini göstermektedir. “Bir gazetede yazdım ki” diyen Said Nursî, toplumu ilgilendiren meselelerde yazdığı makaleleriyle yol gösterici olmuştur. “Gazetelerde neşrettiğim umum makalâtımdaki umum hakaikte nihayet derecede musırrım.” (Divan-ı Harb-i Örfî) diyen Said Nursî, yazar ve düşünörlere kendi fikirlerinde tutarlı olmayı ve kendi düşüncesinde önce kendi inanmışlığıının olması gerektiğini ders vermektedir.

“Cemiyet-i beşeriyenin gaddarane hallerini tenkit ederek...” (Divan-ı Harb-i Örfî) ifadesi bana Yeni Asya'nın yaptığı bir vazifeyi hatırlatmaktadır. Yeni Asya da, bir vazifesi olan 'cemiyet-i beşeriyenin gaddarane hallerini tenkit ederek' yoluna devam etmektedir.

“Hürriyet-i fikir ve serbesti-i kelâm ve hüsn-ü niyet ve selâmet-i kal” (Divan-ı Harb-i Örfî) düsturları içerisinde gazetelerin ve neşriyatların yayın yapmasını temenni ediyor, bu doğrultuda yayın yaptığına inandığımız Yeni Asya'yı tebrik ediyoruz.

01 Temmuz 2013, Yeni Asya Gazetesi